

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789404944/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

taget tilsidst mit lys, sagt ham godnat og gået til mit værelse i slottet. Og alt dette uden mindste forundring, thi det syntes mig at være ganske i sin orden. Ved denne idelige leven med kongen i drømme forekom han mig også vågen så bekendt, at da jeg, nogle år efter at jeg var blevet voksen, i virkeligheden talte med ham, var det mig kun som en fortsættelse af vore tidligere samtaler, og som om jeg stod lige overfor en fortrolig, gammel ven. Derte gjorde mig så frimodig og dristig i hans nærhed, at jeg havde ordet til min rådighed, og vi skiltes hjerteligt fra hinanden.

Også min fremstilling af Agnere behagede publikum, uagtet mine kunstfæller havde meget at indvende imod den. En kendsgerning er det imidlertid, at af de mange senere fremstillinger i rollen har ingen formået at opfatte den romantisk lyriske Agnere således, at hun som i sin tid blev hovedrollen i stykket, der vakte altes interesse, og dette er dog altid noget. Jeg udførte denne rolle i 27 år, indtil jeg i 1855 overtog Elisabeths i samme stykke. Straks efter stykkets første opførelse bragte Heiberg mig et eksemplar af samme, i hvilket han foran havde skrevet:

»Forleden sendte jeg dig duefjer*,
Idag jeg selv min Elverhøj dig bringer;
Til hine trænger ingen digter mer,
Når du vil hæve ham på dine duevinger.«

Man tror måske, at jeg følte mig meget smigret ved denne gave fra digterens hånd, – men jeg modtog alt sligt uden at tænke syndeligt over, hvad betydning der lå deri.

KAMPE FOR FRIHEDEN

Herman gjorde mine forældre begribeligt, at de måtte flytte hen til et sted, hvor jeg kunne indstudere de mange roller, jeg nu ideelt havde at læse på. De flyttede da fra Pilestræde til Vingårdsstræde, hvor et lille kammer blev mig indrømmet til eget brug. Herman besørgede de få møbler, den lille stue kunne rumme, og

* En vifte af duefjer, han nogle dage forud havde foræret mig.